

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

XLVI. Mundate domum Domini Dei Patrum vestrorum, & auferte omnem
immunditiam de Sanctuario. 2. Paralip. c. 29. v. 5.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](#)

plissimum fructum, ac gratissimum præmium percepisse.

Felix porrò, ac ter felix Beatissima Virgo! in quam solam non per unius tantum diei spatum, sed ab omni æternitate, non hominum multitudo, sed ipse omnium hominum Creator, oculos suos ita indesinenter defixos tenuit, ut hæc sola unicum semper fuerit Theatrum, unicus ludus, unicum spectaculum, quo delectabatur, ac capiebatur Deus, omnibus longè posthabitis. Dicere quidem poterant aliquando reliqui Sancti, ac prefertim Martyres: *Spectaculum facti sumus Mundi, & Angelis, & hominibus.* I. Corinth. 4. v. 9. MARIA econtra sola dicere poterat: *Spectaculum facta sum, Mundi, Angelorum, & hominum Creatori, Ludebat ni-*

mirum illa coram eo omni tempore, quæ tam formosa semper apparuit, ut cor DEI penitus fecerit avolare, ob tutu Numinis sine intermissione versus ipsam directo, in Morte, Vitâ, & imprimis, ac excellentissimè quidem in novissimo Conceptionis momento, ne damnum pateretur integritas primæ justitiae, ipsi soli, tanquam futuræ Ejus Genitrici debita.

§. 7. Anagramma.

A Ve, AngVeM ILLlbato 315.
peDe Conterens!

Anguem palantem, Jo! mira Eva trucidans.
Versio litteralis.

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrâ Deiparâ.

CONCEPTUS XLVI.

§. I. Scriptura.

316. habItatIo MVnDa, pVrè
ConCepta.

2. Paralip. c. 29. v. 5. Mundate domum Domini DEI Patrum vestrorum, & auferete omnem immundiciam de Sanctuario.

Miram Ezechiæ, Regis pijsimi, sollicitudinem, circa munditiem Divinæ Domûs, ac puritatem Sanctuarij, vel ex eo licet colligere, quod domûs illius Sacrae ministros, ac Levitas convocans, sic eos fuerit allocutus: *Audite me Levite, & sanctificamini: mundate domum Domini DEI Patrum vestrorum, & auferete omnem immundiciam de sanctuario.* Quem discursum sic fuit prosecutus: *Peccaverunt Patres nostri, & fecerunt malum in conspectu Domini DEI nostri, dereliquentes*

eum, averterunt facies suis à tabernaculo Domini, & præbuerunt dorsum, clauserunt oslia, &c. Hæc adeò observata Sacrorum puritas ipsis etiam Ægyptijs, idolorum cultoribus erat communis; ut enim Plinius loquitur: Quid ita? poscebant illi Sacerdotem, purâ cum ueste, poscebant puras lymphas, pura libamina, quidquid mixtum, & impurum, despiciunt, & indignum Diis judicabant.

Quod Rex ille Ezechias suis quondam Levitis de Domo Domini, hoc idem supremus in terris Christi Vicarius Romanus Pontifex suis Sacerdotibus, Doctoribus, Concionatoribus, de Beatissimâ Numinis Genitrice, dicere, ac inculcare videtur. Unum hic adduco Paulum V., qui Anno 1617. 31. Aug. in Decreto, facto in generali Congreg. S. R. E. & Universali Inquis. expressè prohibuit, ne quisquam cuiuscunq; Ordinis, aut dignitatis, aude-

U

audeat publicè concionari , disputare , aut docere , MARIAM in originali conceptam . quod Decretum etiam à Gregorio XV . ad privata scripta , & colloquia extensum , Anno 1622 . 24 . Maij : ab Alexandro autem VII . utrumque , Anno 1661 . renovatum fuit . Nonnè autem hoc idem est , ac dicere : *Mundate domum Domini DEI , &c.* ? id est , mundam , ac puram dicite illam , quam nōstis , dignissimam fuisse DEI Domum , qualem paullò ante Conceptus XXXVII . exhibuit . *Auserte omnem immunditiam de Sanctuario* , in quo DEUS ipse , Ens purissimum , perfectissimum , &c. recondi voluit ; *Ut enim in sordidâ pauperis casâ Regem habitare non deceat , ita Christus in animâ peccatorum sordibus contaminatâ non habitat* , ait S. Nilus . Peccaverunt quidem patres nostri , protoparentes nostri , & fecerunt malum in conspectu Domini DEI nostri , dereliquerunt eum , qui in felicissimum eos statum , ac conditionem , tanquam plenipotentiarios Paradisi voluptatis inquilinos , omnium reliquarum creaturarum Dominos posuerat , averterunt facies suas , mendacissimi serpentis garnitione distracti , inque fructum prohibitum , pulchrum visu , nimiâ curiositate intenti : Quocircà ex Paradiso juremeritò proscripti , pœnas dederunt , & claudente post illos ostium Cherubino , flamoque gladio ulteriore introitum prohibente , miserè dorsum præbuerunt . Non sic tamen mundissima Domus DEI MARIA ,

C. 2. T. 10.

de qua Aggæus optimè prædixit : *Magna erit gloria Domini istius novissimæ , plus quam prime , quæ ipsamet felix Cœli porta , nunquam Paradisum sibi clausum sensit , imò potius non unius tantum Cherubini , sed mille Angelorum custodientium servitia in promptu habuit , atque adeò non nisi pura , omnî tempore , munda , & immaculata supponenda est* . Curiosum h̄c occurrit dubium , ab Hugone de S. Victore excitatum , cur nimirūm diabolus decepturus Eam , sub Arbore , assumpserit corpus serpentis , & non potius columbæ , quæ ramo illius ar-

boris insidere potuisset ? cui ipse , ut sequitur , respondet : *Venit ad hominem in serpente callidus hostis , qui fortassis , si permisum fuisset , in formâ columbae venire maluisset : sed hoc vas sibi Spiritus Sanctus reservavit , quia profecto dignum non erat , ut spiritus malignus formam homini odiosam faceret , in qua postmodum ei Spiritus Sanctus apparere voluisset* : Hæc Hugo Vict . Quod si ergo dæmoni ingressus in columbam est prohibitus , eam præcisè ob causam , quod illam Spiritus Sanctus sibi reservâvit , tanquam domum , quam brevissimo licet tempore inhabitan , sese mundo ostendere posset : quomodo credendum erit , permisum ei fuisse aditum in animam Virginis , de cuius carne DEUS ipse carnem suscipieret , & in ejus utero , tanquam in mundissimâ habitatione , longi temporis hospes moraretur ? Hæc quinque attentiùs consideratis , & vobis dictum creditis : *Mundate domum Domini , puram nimirūm unanimi consensu MARIAM dicite , utpote dignissimum ipsius puritatis Sacratum ! sed & aliud Templum , nimirūm Tem- plum DEI , quod estis vos , purum conservate , lavamini , mundi estote , sanctificamini , ut animâ à sordibus depurata , ingredi aliquando possitis in tabernacula dilecta Domini DEI virtutum , in atria Domini , in medium Cœlestis Jerusalem*.

§. 2. Authoritas.

317.

S. GregorII MagnI , De VIrgIne ConCeptâ opInIo.

Potest hujus montis nomine , Beatissima semper Virgo M A R I A , DEI Genitrix designari ; Mons quippe fuit , quæ omnem electæ creaturæ altitudinem electionis suæ dignitate transcendit . An non Mons sublimis M A R I A ? quæ ut ad conceptionem aeterni Verbi pertingeret , meritorum verticem , supra omnes Angelorum choros , usque ad solium Divinitatis erexit ; hujus enim Montis præcellentissimam dignitatem Isaias vaticinans , ait : *Erit in novissimis diebus præparatus mons dominus Domini , in vertice montium : Mons quip-*

Institut.
ad Mo-
nach.

quippe in vertice montium fuit, quia altitudo MARIAE supra omnes Santos resulfit. In Lib. I. Reg. c. I.

§. 3. Ratio.

318. seMeL DeprehensVs, CentIes reVs : Ergo sIne Labe.

SEmel deprehensum in delicto, fama communis centiès deprehensum, ac reum insimulat: Sed Beata Virgo, si contraxisset labem originalem, fuisset sémel deprehensa {quod enim, amabo, majus delictum, quam meritorium pœnæ capitalis? & quid proximius capitali supplicio, quam delictum in capite, quo tamen nomine peccatum originale, tam in Scholis, quam Sacris Biblijs, præcipue notatur? } Ergo Beata Virgo fuisset centiès rea. En! ipsammet Lutheri blasphemiam, dicentis: *Et quis inter homines major peccator, quam hæc ipsa Mater DEI?* in Evang. Dom. post Epiph. Si autem deprehensam dicas, ad castra Melanchtonis transfugis, sic discurrentis in c. 2. Joann. *MARIA apud DEUM, vel mulier peccatrix, vel syrophenissa.* Ergo denegato Beatæ Virginis illibatae immunitatis privilegio, vel ad blasphemias adversus Sanctissimam MARIAE vitam perventum jam est, vel cum pietate fidelium, pro immaculata Ejusdem Conceptione, veluti pro Atis, & focus standum erit.

§. 4. Historia.

319. S. LeoCADIæ è tVMVLo sententia.

DIvum Ildephonsum, Archi-Episcopum Toletanum, illustrissimum Benedictinæ nostræ Familiae Sidus, singularem fuisse Virginis sine labe conceptæ fautorem, ac Zelosissimum defensorem, clara est Sanctæ Leocadiæ è tumulo sententia; ita enim suo exSepulchro familiarissimum sibi Ildephonsum, clarâ voce, est al-

locuta: *Ildephonse, Ildephonse! per te vivit gloria Domini meæ, Matris DEI.* Nec immerito testimonium hoc Leocadia de Ildephonso perhibuit; cùm enim ille Librum, quem de Virginitate purissimæ DEI Genitricis magno labore conscriperat, complevisset, apparuit ei ipsa Virgo Beatissima, tenens dictum in manibus Librum, ac gratias referens, acceptissimum sibi opus confectum affirmavit. Ille vero, cùm amplius in dies honorare eam proposuisset, constituit, ut Festivitas illa, quæ antehac in memoriam Conceptionis, & Nativitatis simul celebrabatur, divideretur, ac singularis annua Solennitas, octavâ ante Nativitatem Domini die, in honorem immaculatae Conceptionis, vel certè (ut alij volunt) expectationis ageretur, quæ Solennitas, nostris modo temporibus, per universam Ecclesiam, sexto Idū Decembris celebrari obtinuit. Quamvis Eusebius Nierembergius expressè ostendat, Ildephonsum jam tum in Hispaniâ celebrasse Festum Immaculatae Conceptionis, seu animationis, ac unionis Animæ cum corpore, labiis originariæ expertis. Unde aliâ rursum vice, apparentem sibi habuit Beatissimam Virginem, quæ vestem illi sacerdotalem, Casulæ communiter vocabulo indigitatam, albi coloris attulit, ac Cathedram, utpote Doctori sibi gratissimo obtulit. Nec prætereunda hic silentio verba illa, quæ, teste Joanne Mano, celeberrimo Sorbonæ Doctore, *in prol. defensor.* ipsamet Beatissima Virgo nonnulli revelare dignata est: *Occidentalem olim Hesperiam amore prospiciens, Præfuli Toletano, amico meo Alfonso (id est Ildephonso) me fordes prime originis, mortisque veteris minimè contraxisse, referavi fideliter, Casulam mea gloriæ pignus donans, in testimonium veritatis.* Trithemius in Lib. de scriptorib. Ecclesiast. Calendar. Mariano-Benedicti-

num, &c.

* *

§. 5. Symbolum.

320. VnICornIs, speLVnCâ sVâ ab
eXterIs aniMaLlbVs oCCVpa-
tâ, VLterIVs sVbIre
reCVsfans.

*Cur ausu petulante, meum penetrare cubile
Non dubitas? Hospes displace: ibo aliò.
Numinis hinc Sacrum maculam penetrasse cubile,
Ne credas! Genito displace ista suo.*

*Ædisfcavit, sicut Unicorium, Sanctificium su-
um in terrâ. Psal. 77. v. 69.*

§. 6. Antiquitas.

321. PaVones haVD oCCI-
DenDI.

Ed jamjam felices Magni Alexan-
dri progressus devenerant, ut
ipsas etiam longissimè remotas Pro-
vincias, invincibil prorsùs armorum
potentiâ pervadens (referente Æli-
ano) Triumphatoris ubique nomen
gloriosus retulerit. Porro memora-
tus Scriptor specialiter posteritati
transmissum voluit, quòd, cùm in
Indias quoque Alexander penetrâisset,

adeò captus fuerit pulchritudine Pa-
vonus, illis in partibus, in magnâ
copiâ repertorum, ut speciali edicto,
sub poenâ gravissimâ, vetuerit, ne ad
instar reliquarum avium, speciosi hi
volucres telis peterentur, aut alio quo-
vis modo, violentiam paterentur;
dicere nimis Alexander consue-
rat: haberi in Pavonibus compendi-
um pulchri; adeò, ut quidquid in
Floribus, in Avibus, in Iride, in Gem-
mis pulchrum, & varium reperitur,
id totum in Pavonis Syrmate, ac cau-
dâ, coloribus gemmante, contentum
habeatur.

Ut Pavo, ex mente Alexandri,
Compendium pulchri, sic MARIA, ex men-
te SS. Patrum, *compendium est gratia*:
in Pavone omnium Florum, Avium
que colores: in MARIA omnium cre-
aturarum, terrestrium, Cœlestium
que miracula: quidquid in alijs spar-
sum est, in hanc unam convenit: In
Patriarchis Fides, in Martyribus
Constantia, in Virginibus Puritas, in
Seraphinis Amor, in MARIA omnia.
Si ergo tantum in magno illo Alexan-
dro potuit externa illa Pavonis pul-
chritudo, ut Averi hanc unam non
occidi, huic uni parci à venatoribus
vellet: cur non major, tam intrin-
seca, quam extrinseca Beatissimæ Vir-
ginis pulchritudo DEUM permoverit,
ut solam à peccati communis interne-
cione, teloqué originali immunem
juberet, ac infernales venatores, né-
mini alteri in conceptione parcentes,
à petendâ MARIAE innocentia prohi-
beret?

§. 7. Anagramma.

DeIpara, pVra à Labe, Ignara 322
MaCVLæ.

*Primum tenes, ô Diva! ignara maculae.
Versio litteralis.*

Ave Maria, gratia plena, Dominus tecum.

De